

ת"ד 525/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד עודה קרכי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 16-525 מדינת ישראל נ' קרכי

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
מוחמד עודה קרכי
עו"ב עוז אשוף מחרום

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שנייתן עקב אי התיאצבות הנאשם לדין.

הנายน עמד לדין על עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשברמזור אור אדום וכאשר תוקף רישוון הרכב פקע מעל 6 חודשים. לבקשת סגנוו של הנאשם נקבע הדיון בתיק ליום 17.9.2017. למרות התיאצבו הנאשם וב"כ במועד הנ"ל - נשפט הנאשם בהיעדרו.

ב"כ הנאשם אינו חולק על כך שמועד הדיון היה ידוע לו. לטענתו בשל הזהה ביוםנו שמדובר "בתקלה טכנית" סבר הסגנוו, בטעות, כי הדיון בתיק קבוע ליום 17.10.2017. לדבריו, אילו היה יודע על הדיון היה מתיאצב לדין וכופר בעובדות כתוב האישום. נטען כי'ai ביטול פסק הדין יגרום לנายน עיוות דין חמוץ. לבקשת צורפו תצהירו הנאשם וב"כ. בתצהיר הנאשם צוין כי "יש בידי להוכיח לבית המשפט הנכבד את חפותי וכי אני זכאי על פי דין" (סע' 7 ל汰חרו הנאשם).

התביעה מתנגדת לבקשתה. לטענתה, הטענה לפיה הדיון "הואז" בטעות ליום 27.10.2017 תמורה שכן במועד זה (יום שישי) ביום"ש אינו שומע דיןנים.

דין והכרעה

שני טעמים עשויים להצדיק ביטול פסק דין שנייתן עקב אי התיאצבות הנאשם לדין. הראשון, הוצג הסבר סביר לאי התיאצבות הנאשם לדין. השני, הונחה תשתיית לחוש כי'ai ביטול פסק הדין יגרום לנายน עיוות דין.

ההלהקה שנקבע לעניין הטעם הראשון היא כי "שכחת של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין [...]" דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המיצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו [רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, 803-804 (2003); הדגשה אינה במקורו]. לעניין הטעם השני נקבע, באותו פסק דין, כי "במסגרת בקשה לביטול פסק-הדין על הנאשם על מנת לבрос בכתב את מכלול הטענות התומכות בבקשתו. הדבר דומה, בשינויים המחויבים, בדרך שבה נדונה בקשה לרשות ערעור המוגשת לבית-המשפט העליון בענייני תעבורה [...] גם במקרה זה אין בידי המבקש זכות קניה להיליך נוספת במסגרת ערעור שני. עליו לשכנע את בית-המשפט, במסגרת הבקשה בכתב, כי יש בידו נימוקים טובים המזכירים אותו לכך". וכן נפסק כי "משנמנע המבקש מלפרט את הנימוקים התומכים בטעنته כי הוא לא ביצע את העבירה המוחסת לו, אין לקבל את טעنته כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט. " [רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל (8.6.15)].

ישום ההלכות בענייננו מבקשת להיעתר לבקשתה.

טעות משרדית של עורך דין המציג את הנאשם אינה מצדיקה אי התיאצבות לדין. כך בכלל ובפרט משעה שהמועד אליו טוען הסגנור כי סבר שהדין נדחה הוא יום שישי בו בית המשפט אינו נהוג לקיים דין (!!). משכך, ספק אם סברתו הנטענת של הסגנור יכולה לעמוד ב מבחן הביקורת.

לענין החשש מעוות דין, הנאשם וב"כ הפריחו טענות כלליות בדבר חשש מעוות דין או בדבר סיכוי טוב לזכוי בדיון. טענות כלליות אלה אין תחליף להנחת תשתיית קונקרטית העשויה להביא למסקנה כי דחיתת הבקשה תגרום עוויל לנאים. תשתיות כזו לא הונחה לפני בקרה זה.

לאור האמור נראה כי לא תהיה זו טעות לדחות את הבקשה. עם זאת, לפנים מסורת הדין ועל מנת שה הנאשם יזכה לקבל את יומו בבית המשפט יבוטל פסק הדין בכפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות בסך 750 ל' לטובה אוצר המדינה עד 15.11.17. בכפוף לתשלום ההוצאות יבוטל פסק הדין ויקבע מועד מענה נוסף לכתב האישום.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדך
הצדדים.